

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 13 marca 2013 r. (sprawa R 276/2012-2), którą Druga Izba Odwoławcza utrzymała w mocy decyzję Wydziału Unieważnień o unieważnieniu prawa do wspólnotowego znaku towarowego n 007089444 w stosunku do spornych towarów z klas 32 i 33 i będącą jej odpowiednikiem decyzję Wydziału Unieważnień OHIM z dnia 20 grudnia 2011 r. (Sprawa 4123 C);
- oddalenie wniosku z dnia 7 stycznia 2010 r. o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 007089444 w całości;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: słowny znak towarowy „Lemonaid” — wspólnotowy znak towarowy nr 7 089 444

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Prêt à Manger (Europe) Ltd

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: podstawami wniosku o unieważnienie prawa do znaku są podstawy z art. 53 ust. 1 lit c) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 53 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2013 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Azzedine Alaïa (ALIA)

(Sprawa T-299/13)

(2013/C 215/24)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokaci E. Seijo Veiguela i J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Azzedine Alaïa (Paryż, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 marca 2013 r. w sprawie R 819/2012-2;
- obciążenie OHIM i Azzedine Alaïa kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżący

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ALIA” dla towarów z klas 3, 14, 18 i 25 — zgłoszenie nr 3 788 999

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Azzedine Alaïa

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny międzynarodowy znak towarowy „ALAÏA” i graficzny wspólnotowy znak towarowy „ALAÏA PARIS” dla towarów i usług z klas 3, 16, 18, 20, 25 i 35 oraz wcześniejszy niezarejestrowany znak towarowy „ALAÏA”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

— Naruszenie zasady 20 ust. 6 i zasady 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95;

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2013 r. — Nordex Holding przeciwko OHIM — Fontana Food (Taverna MEDITERRANEAN WHITE CHEESE)

(Sprawa T-301/13)

(2013/C 215/25)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nordex Holding A/S (Dronninglund, Dania) (przedstawiciel: adwokat M. Kleis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą również: Fontana Food AB (Tyresö, Szwecja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 1 marca 2013 r. w sprawie R 2604/2011-1;
- stwierdzenie nieważności decyzji nr 4892 C Wydziału Unieważnień z dnia 21 października 2011 r., która poprzedziła wydanie zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „Taverna MEDITERRANEAN WHITE CHEESE” — zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy nr 3 600 285

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Fontana Food AB

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Podstawami wniosku o unieważnienie prawa do znaku są podstawy z art. 53 ust. 1 lit a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe unieważnienie prawa do spornego wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Miettinen przeciwko Radzie

(Sprawa T-303/13)

(2013/C 215/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Samuli Miettinen (Espoo, Finlandia) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer, E. Raedts i A. Villette, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 21 marca 2013 r. w przedmiocie odmowy udzielenia pełnego dostępu do dokumentu 15309/12 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43), doręczonej skarżącej w dniu 25 marca 2013 r. pismem oznaczonym znakiem „04/c/01/13” (zwanym dalej „zaskarżoną decyzją”) oraz;
- obciążenie Rady kosztami postępowania zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem, w tym kosztów ewentualnych interwencji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret drugie i art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ zaskarżona decyzja jest oparta na błędnej interpretacji i błędnym zastosowaniu tych przepisów, które odnoszą się do ochrony postępowań sądowych oraz opinii prawnych i odpowiednio do ochrony toczącego się procesu podejmowania decyzji, z uwagi na to, że:

- po pierwsze, Rada nie wykazała, że ujawnienie dokumentu 15309/12 narusza zdolność jej służby prawnej do bronięcia owego dokumentu w przyszłych postępowaniach sądowych i zagraża procesowi prawodawczemu;
- po drugie, Rada nie wykazała, że dokument 15309/12 ma szczególne znaczenie lub szeroki zakres stosowania uzasadniający niestosowanie domniemania przemawiającego za ujawnieniem opinii prawnych w toku procesu legislacyjnego;
- po trzecie, teoretyczne rozważania Rady dotyczące szkody są czysto hipotetyczne. Nie są one zasadne ani pod względem prawnym, ani pod względem faktycznym, ponieważ brzmienie opinii zawartej w dokumencie 15309/12 — porozumienia pomiędzy państwami członkowskimi zgodnie z analizą przeprowadzoną przez służbę prawną — było publiczne w chwili wydania zaskarżonej decyzji oraz;